05/08/2021

“Η εκδίκηση και το μίσος σκοτώνουν αυτόν που έχει εμμονή”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Την ημέρα μνήμης των Σέρβων που εκδιώχθηκαν και έχασαν την ζωή τους κατά την επιχείρηση “Καταιγίδα” τον Αύγουστο του 1995 κατά τη διάρκεια του Πολέμου της Κροατίας τίμησαν στη Σερβία. Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος συμμετείχε στις εκδηλώσεις μνήμης για τους Σέρβους και μίλησε στους παρευρισκόμενους.

Μεταξύ άλλων ο Προκαθήμενος της Σερβικής Εκκλησίας σημείωσε:

“Συγκεντρωθήκαμε εδώ για να προσευχηθούμε στον Χριστό να λάβει στην αγκαλιά του όλους τους συγγενείς, γείτονες, συμπολίτες και όλα τα αθώα θύματα των

τρομερών ημερών του Αυγούστου του 1995. Όλους τους αθώους που σκοτώθηκαν σε πόλεις και χωριά, σε δρόμους και χωράφια, σε σπίτια και διαμερίσματα. Είναι κοντά μας οι τελευταίοι επιζώντες από τα φρικτά στρατόπεδα θανάτου και θα προσευχηθούμε για αυτούς ενώ υποκλινόμαστε για τα βάσανά τους και φιλάμε τα πόδια τους. **Δεν πρέπει να ξεχνάμε αλλά πρέπει να συγχωρούμε έχοντας την εμπειρία της δικαιοσύνης και της αγάπης του Θεού, όπως μας αποκάλυψε ο Χριστός στον Σταυρό της Αναστάσεως.**

Ως Μητροπολίτης Ζάγκρεμπ έχω βρεθεί πολλές φορές στη Δαλματία και έχω αγαπήσει τα εδάφη της. Λίγα μέρη υπάρχουν όπου ο Ουρανός ήταν τόσο κοντά μου όσο εκεί. Γνώρισα και αγάπησα τον λαό της Δαλματίας, τους αληθινά ορθόδοξους Σέρβους, μερικούς Κροάτες, που όλου μαζί επί αιώνες ζουν μαζί χωρίς να λείπουν παρεξηγήσεις και συγκρούσεις όμως πάντα έβρισκαν τρόπο να προχωρούν μαζί.

Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από εσάς, παρά τον πόνο και την ταλαιπωρία που υποφέρετε εξαιτίας των πληγωμένων αγαπημένων σας προσώπων, λόγω της μνήμης των εγκαταλελειμμένων σπιτιών και εστιών, εξακολουθείτε να μοιράζεστε την εμπειρία μου. Αναρωτιέμαι λοιπόν: **ποιος κέρδισε από τον διωγμό αυτόν; Το μόνο που έμεινε είναι έρημη, άδεια, ακαλλιέργητη γη. Το κακό έχει καταγράψει το κέρδος, ο άνθρωπος έχει ηττηθεί και ο Θεός που θέλει ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων προδόθηκε για άλλη μια φορά!**

Προσευχόμενοι σήμερα για τα θύματα, για τα αγαπημένα μας πρόσωπα, δεν θέλουμε να καταχραζόμαστε τα θύματα, να εμβαθύνουμε τη σπείρα των συγκρούσεων ή να διεξάγουμε πολέμους με αναμνηστικές πολιτικές μνήμης, πόσο μάλλον να εισέλθουμε στη μήτρα της επαιτείας και να παραλύσουμε τον εαυτό μας φυλακίζοντας το θύμα σε μια μόνιμη, ανήμπορη και απελπιστική κατάσταση.

Η αφήγηση του θύματος, ως η μόνη δυνατή, δεν μπορεί να είναι ο κινητήρας και η πηγή έμπνευσης. Μάλλον, είναι μόνιμο μαρτύριο και κόλαση. Εσείς έχετε χτίσει σπίτια, ένα σχολείο, έναν Ιερό Ναό, ένα μεγάλο νοσοκομείο, μεγαλώνετε παιδιά για μια ακόμα καλύτερη και πιο ευτυχισμένη ζωή και κοιτάτε το μέλλον με ελπίδα και αισιοδοξία. Είστε πρότυπο για όλους που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και για άλλους που έχουν λιγότερα προβλήματα από εσάς, πώς μπορούν επίσης να σηκωθούν και να συνεχίσουν να ζουν με γεμάτους πνεύμονες. Ο λαός μας τόσες φορές, μέσα από τα βάσανα και τις θυσίες, έχει κατακτήσει την εμπειρία της ελευθερίας και της Ανάστασης, φτάνοντας στα μέγιστα όρια της ανθρώπινης και χριστιανικής ύπαρξης στη γη.

Πιστεύοντας στην αγάπη του Χριστού, την προσευχή και την ευαγγελική ζωή, μέσω του σταυρού και της ταλαιπωρίας, μπορούμε και εμείς να ξεπεράσουμε τον

εαυτό μας και να ανανεωθούμε ως άνθρωποι αγαπητοί στο Θεό που γνωρίζουν ποιοι και τι είναι, σέβονται και τρέφουν τους δικούς τους και αντιμετωπίζουν τους άλλους με Σεβασμό. **Όταν είμαστε πιστοί στον Θεό και στην Εκκλησία Του, τότε, παρ 'όλες τις δυσκολίες, θα κάνουμε το καλύτερο δυνατό για να χτίσουμε την ειρήνη**. Δεν χρειαζόμαστε τους αυτοαποκαλούμενους ειρηνοποιούς ως μεσάζοντες, επειδή συχνά καθοδηγούνται από άγνωστα σε εμάς συμφέροντα. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο δεν βοηθούν αλλά δημιουργούν μεγαλύτερες πολώσεις και ανυπέρβλητα κενά. Ο**υσιαστικά χρειαζόμαστε τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό, την ειρήνη και τη δικαιοσύνη Του, είναι η μόνη γλώσσα που θα μιλήσουμε πραγματικά για να μας ακούσουν όλοι και που πραγματικά θα μας ηρεμήσει.**

Προσευχόμαστε για αυτήν την ειρήνη σήμερα. Ας θυμηθούμε τους τραυματίες αλλά ας μην θυμώνουμε! Η εκδίκηση και το μίσος σκοτώνουν αυτόν που έχει εμμονή με αυτά. Ως εκ τούτου, ενώ στην προσευχή αναφέρουμε τους πεσόντες γονείς μας, αδελφούς, αδελφές, την οικογένεια μας, ας στρέψουμε τουλάχιστον μία σκέψη στον Κύριο να δεχτεί και να αγκαλιάσει και άλλους αθώους που πέθαναν στον τραγικό πόλεμο, ανεξάρτητα της θρησκείας ή που ανήκουν. **Ο Θεός δεν υπολογίζει ποια θύματα είναι περισσότερα και ποια λιγότερα, ενώπιον Του όλα τα θύματα είναι τα ίδια.**

Και όταν θυμόμαστε με προσευχή τους πεσμένους γείτονές μας, Κροάτες Καθολικούς, Βόσνιους, Βόσνιους Μουσουλμάνους, οι γείτονές μας θα χαρούν στον παράδεισο, γιατί θα δουν ότι εμείς, φωτισμένοι από τον Χριστό, καταλαβαίνουμε την τραγωδία των ιστορικών συγκρούσεων. Σε αυτό μας υποχρεώνει ο ίδιος ο Χριστός.

Προσεύχομαι, φέρνοντάς σας όλους στην καρδιά μου, ότι με την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη μας είμαστε μεγαλύτεροι από το κακό που μας ταπείνωσε όλους, και χωρίς εκδικητικές σκέψεις, παραδομένοι στη δικαιοσύνη του Θεού, να κρατήσουμε την αγνή μνήμη των αθώων θυμάτων μας. **Θεραπεύουμε πληγωμένες ψυχές, χτίζουμε εμπιστοσύνη και κατανόηση μεταξύ ατόμων και εθνών και έτσι, μέσω του ευαγγελίου, θέτουμε μια σταθερή βάση για ένα καλύτερο και πιο δίκαιο μέλλον για κάθε άτομο και κάθε έθνος.**

Σήμερα, τιμήσαμε όλα τα θύματα, κάτι που, ωστόσο, είναι επίσης μια προειδοποίηση και πρόσκληση να αντιταχθούμε σε κάθε διωγμό και πογκρόμ με όλες μας τις δυνάμεις, οποτεδήποτε και οπουδήποτε!

Αιώνια η μνήμη σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μας που πέθαναν στη στρατιωτική επιχείρηση ‘Καταιγίδα’!”, κατέληξε ο Μακαριώτατος.